

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Προσοχή σε μπάτσους, κνίτες, πασόκους.
Και πριν αρχίσετε να τρέχετε,
ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΠΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΠΑΤΕ...

ΑΘΗΝΑ, 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1996 - τεύχος 133

Ρε Αναγνώστη,

Κάθε χρόνο, η 17 Νοέμβρη, πέρα από «μνήμες», φέρνει μαζί της και κάποιους «προβληματισμούς».

«Προβληματισμούς» σχετικούς με το «τί θα γίνει φέτος;»

Η αλήθεια είναι πως οι «προβληματισμοί» αυτοί καταφέρνουν να βάζουν τις «μνήμες» σε δεύτερο πλάνο.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, κάποιες επίκαιρες σκέψεις μας από αυτό το δεύτερο πλάνο...

Ποιές είναι οι «μνήμες» που φέρνει η σημερινή μέρα;

Όλοι θα έσπευδαν να μιλήσουν για την «επάρατη δικτατορία» και την «ηρωική αντίσταση των φοιτητών στο Πολυτεχνείο, στις 17 Νοέμβρη 1973».

Μισή αλήθεια...

23 ολόκληρα χρόνια, μετά το 1973, μόνον όσοι απουσίαζαν απ' το Πολυτεχνείο του 1973 μπορούν να έχουν μια μνήμη κι ένα μυαλό τόσο στενό, που να μην χωράει και να ξεχνάει όχι μόνο το Πολυτεχνείο του 1980, όχι μόνο το Πολυτεχνείο του 1985, αλλά το Πολυτεχνείο της κάθε χρονιάς...

Γιατί εκείνοι που απουσίαζαν το 1973 (κι εκείνοι που, γεννημένοι αργότερα, απουσιάζουν από το περιεχόμενο του αγώνα - ενός αγώνα που συνεχίζεται από πολύ πιο πριν και θα συνεχιστεί πολύ πιο μετά) έχουν λόγους που απουσίαζαν κι απουσιάζουν. Κι οι λόγοι τους είναι μικροί, όπως κι οι ίδιοι...

Είναι οι πνευματικοί μας άνθρωποι. Είναι αυτοί που, στο Πολυτεχνείο του 1973, δεν είδαν παρά τη σκάλα για να σκαρφαλώσουν και να στρογγυλοκάτσουνε στο σβέρκο του κοσμάκη. Είναι αυτοί που τότε τέλειωναν τα διδακτορικά τους στις Ευρώπες και στις Αμερικές, που ανέβαιναν σιγά-σιγά τα σκαλοπάτια της ιεραρχίας γλείφοντας τις μπότες των συνταγματάρχων, αυτοί που κάναν σταδιοδρομία... Είναι οι σημερινοί πρυτάνεις και καθηγητές των ανωτάτων εκπαιδευτικών μας ιδρυμάτων... Είναι οι συγγραφείς κι οι ποιητές κι οι δημοσιογράφοι μας... Οι μουσικοί και οι ζωγράφοι μας...

Είναι οι πολιτικοί μας. Αυτοί που το 1973 παρίσταναν τους εξοριστούς... Αυτοί που το 1973 είχαν κιόλας «μια θεσούλα, πολύ μικρή για να επηρεάσουνε τις εξελίξεις» στον τότε κρατικό μηχανισμό... Αυτοί που το 1973 κατέβηκαν στο Πολυτεχνείο, κι όμως δεν ήτανε εκεί. Αυτοί οι τελευταίοι είναι ίσως οι αισχρότεροι απ' όλους. Γιατί πατήσανε στα πτώματα των σκοτωμένων για ν' ανέβουνε. Γιατί πατήσαν πάνω στα όνειρά τους - που τα σκοτώσανε οι ίδιοι - μόνο και μόνο για να μπορέσουνε κυριολεκτικά να φάνε τις αντιστασιακές τους δάφνες...

Είναι οι μπάτσοι μας. Αυτοί που σκότωναν το 1973, το 1980, το 1985... Μονάχα που μετά το '73 σκοτώνουν από «δημοκρατικά» μέχρι «σοσιαλιστικά»... Και κάθε χρόνο πάνε να κοροϊδέψουν τους «ήρωες» (τότε τους έλεγαν «κωλόπαιδα»), καταθέτοντας στεφάνια και σκοτώνοντας όποιον θελήσει να τους εμποδίσει...

Είναι οι νοικοκυραίοι μας. Αυτοί που στο Πολυτεχνείο του '73 έτρεμαν μην καεί το μαγαζάκι τους, μην σπάσει το αυτοκινητάκι τους, μην χάσουν τη βολή τους. Αυτοί που μετά το '74 εξακολουθούν να τρέμουν μην χάσουν το «δικαίωμά» τους να τους κάθονται στο σβέρκο οι πρυτάνεις κι οι πολιτικοί κι οι μπάτσοι... Αυτοί που στο Πολυτεχνείο δεν θέλουνε να δουν παρά το άλλοθι της δουλοπρέπειας και του εξευτελισμού τους...

Η μνήμη τους στενεύει το μυαλό τους...

Το μυαλό τους στενεύει τη μνήμη τους...

Όλοι αυτοί, με το στενό μυαλό, με τη στενή τους μνήμη, με τα μεγάλα ωστόσο πάντοτε συμφέροντά τους, «τιμούνε το Πολυτεχνείο»... Και ...προσπαίζουν τη «δημοκρατία» τους (βλ. την τσέπη τους) από το νόημά του!

Κι όμως... Εκείνοι που σκοτώθηκαν το 1973, δεν σκοτώθηκαν για να ζήσουν τα σκουλάκια.

Κι αυτοί που σκοτώθηκαν το 1980 πήραν από τα χέρια των νεκρών του 1973 τις πέτρες και συνέχισαν.

Κι απ' τα δικά τους χέρια πήρε ο Μιχάλης Καλτεζάς τη φλόγα το 1985.

→

→
Μέρα μνήμης λοιπόν η 17 Νοέμβρη...

Και μέρα προβλημάτων και προβληματισμού...

Πριν ασχοληθούμε με τους προβληματισμούς, ας δούμε τα προβλήματα.

Πρόβλημα πρώτο : Το ΨΩΜΙ.

Κοινώς, το οικονομικό.

Ποιός το αγνοεί; Ποιός θα μπορούσε να το αγνοήσει εκτός από τους εξουσιαστές που βέβαια δεν αντιμετωπίζουν τη δική τους, αλλά την πείνα των εξουσιαζομένων τους...

Ποιός το διαχειρίζεται λοιπόν το οικονομικό μας; Πώς;

Τι έχει αλλάξει αυτά τα 23 χρόνια;

Πρόβλημα δεύτερο : Η ΠΑΙΔΕΙΑ.

Αυτή που χωράει στα πλαίσια των «εκπαιδευτικών συστημάτων» του κάθε άσχετου με τα προβλήματα της υπουργού. Η παιδεία που αντί να δημιουργεί ελεύθερους και μορφωμένους ανθρώπους, δημιουργεί ειδικευμένους σκλάβους, έτοιμους να

προσκυνήσουν τον αφέντη που θα τους δώσει το μεγαλύτερο κόκκαλο να γλείψουν. Η παιδεία που όλο και στενότερα συνδέεται με την παραγωγή, δηλαδή με τα συμφέροντα του κάθε «καπιταλιστή» ή «σοσιαλιστή» κυβερνήτη και με τα άσπρα και άχρα οικονομικά συμφέροντα που τον σπρίζουν. Η παιδεία που «κάθε σημαίας πλασιώνει τους ιστούς με ιδεώδεις υποτακτικούς που είναι στο μυαλό νωθροί, μα υπακοή έχουν περισσή...».

Ποιός εκπαιδεύει, λοιπόν, ποιόν; Πώς;

Τι έχει αλλάξει αυτά τα 23 χρόνια;

Πρόβλημα τρίτο : Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Η ελευθερία της συμφωνίας με τις επαγές των μεγάλων. Η ελευθερία κατάφασης στις διαταγές του κάθε κυβερνητικού σχήματος. Η ελευθερία της δουλικής υπακοής στις προσαγές του κάθε δικαστή, καραβανά, μπάτσου...

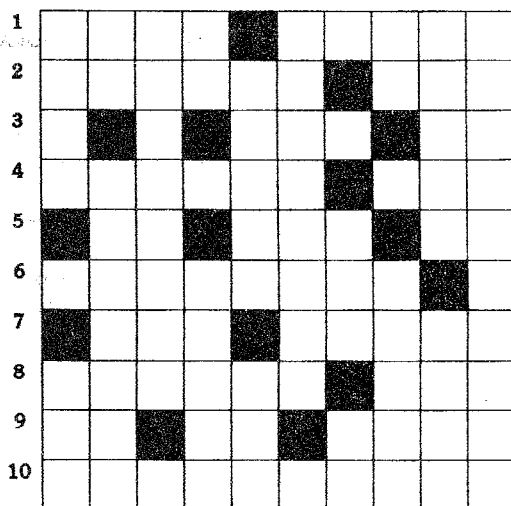
Η ελευθερία του χρήματος, των προϊόντων, των αρεστών στους κρατούντες «ιδεών».

Η ελευθερία του κεφαλαίου να σκλαβώνει τους πολίτες.

Σταυρόλεξο νο.51

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : 1. Ρωσικό γυναικείο όνομα - Συνοδεύει το «μπαμ». 2. Μεταφορικό μέσο μπάτσων - Τα αρχικά της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών. 3. Μέλος του ήταν ο Μπόμπο Σαντς - «Ο οποίος» στην αρχαία. 4. «Σείω» (ανάποδα) - Γράψτε ΟΥΤ. 5. Πρόθεση - Βρίσκεται σε σχεδιαστήρια, αλλά και στο αλφάβητο (ανάποδα) - Το 270 με γράμματα. 6. Δολοφόνος που τριφυρνάει απμώρπτος. 7. Εγγλέζικη ...σακαράκα (ανάποδα) - Δεν αποτελούν οι συντάκτες του Αναρχικού. 8. Δεν είναι απαίσιος - Αρχικά ειδικών στρατιωτικών μονάδων. 9. Τα αρχικά του κόμματος του Γ. Παπανδρέου (του προεβύτερου) - Άρθρο (ανάποδα, πληθ.) - Έπαθλο εξετάσεων. 10. Έμεινε στην ιστορία ως «τοίτα».

ΚΑΘΕΤΑ : 1. Ιστορικό νόμμο της εφημερίδας της ΑΝΤΙ-ΕΦΕΕ (δηλαδή της ΚΝΕ, επί κούντας), ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ - Η συνδικαλιστική παράταξη του ΚΚΕ ερ., επί κούντας και μετά. 2. Όμοια υγρά - Βρισκόταν πίσω απ' τη κούντα (ξενική κατάληξη). 3. Ο ήλαρχος που έρριξε την πύλη του

Πολυτεχνείου το 1973. 4. Αρχαία λέξη που θα πει «από την άλλη μεριά, πάλι» - Πλέει (ανάποδα). 5. Των αγίων, τους πουλάνε καλόγεροι - Είχε μεγάλα αυτιά επί κούντας και μεγαλύτερα σήμερα. 6. Πρύτανις των ΜΑΤ. 7. Διπλοσασζόμενο είναι μέσο τηλεπικοινωνίας - Γράψτε ΒΙ. 8. Λέγεται και «στούλι» (γενική) - Τμηματική καταβολή. 10. Χαφίς του 1973, αστήρ του 1996.

Λύσεις προηγούμενου σταυρολέξου (νο.50, τεύχος 132)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1	Ρ	Α	Μ	Π	Ο	■	Β	Λ	Α	Ξ
2	Α	■	Ο	Ο	■	Ρ	■	Λ	Ο	Υ
3	Τ	Σ	Ι	Γ	Κ	Α	Ν	Ο	Υ	Σ
4	Σ	Α	Ρ	Κ	Ι	Ο	Ν	■	Σ	Τ
5	Ι	Τ	Α	Ρ	■	Υ	■	Ε	Β	Ο
6	Σ	Ρ	■	Ο	Ρ	Φ	Α	■	Ι	■
7	Μ	Α	Γ	Μ	Α	■	Ν	Α	Τ	Ο
8	Ο	Π	Η	■	Δ	Ε	Ι	■	Σ	Σ
9	Σ	Η	■	Α	Ι	■	Σ	Ω	■	Ι
10	■	Ξ	Ε	Ν	Ο	Φ	Ο	Β	Ι	Α

→ Η κυριαρχία του κράτους και του κάθε κρατικού οργάνου πάνω στον «κυρίαρχο λαό».

Η ανεξαρτησία της πατρίδας απ' τις θελήσεις των πατριωτών της στη χάραξη της, δεσμευμένης από την Ενωμένη Ευρώπη, το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ, το Μασαρίτσι, το Σένγκεν κλπ., εθνικής πολιτικής της...

Ποιός λοιπόν μας την παραχωρεί αυτή την ελευθερία, Με ποιό δικαίωμα; Με ποιό αντάλλαγμα; Πώς και γιατί εμείς τη δεχόμαστε;

Τι έχει αλλάξει αυτά τα 23 χρόνια

Αυτά, λοιπόν είναι τα προβλήματα. Προβλήματα που προϋπήρχαν της επανάστασης δικτατορίας. Προβλήματα που δεν λύθηκαν με την επανάσταση που δεν έγινε στις 17 Νοέμβρη του 1973. Προβλήματα που σήμερα εξακολουθούν να ζητούν τη λύση τους.

Αντί για λύση, υπάρχουν μόνο «προβληματισμοί».

Προβληματισμοί για το αν θα γίνουν και φέτος «επεισόδια», «έκτροπα», «σπασίματα», «κωσίματα»...

Προβληματισμοί για το πως θ' αποφευχθούν : Αστυνομικός κλοιός γύρω απ' το Πολυτεχνείο. Αστυνομικός κλοιός γύρω από τον αστυνομικό κλοιό γύρω απ' το Πολυτεχνείο. Αστυνομικός κλοιός γύρω από τον αστυνομικό κλοιό γύρω από τον αστυνομικό κλοιό...

Στη μέση, ο Μαρκάτος, ο Σημίτης, οι 10 οικογένειες που κυβερνούν τον τόπο...

Με τα χειροκροτήματα των φιλησυχών πολλών...

Κι όμως, παρά τις προβοκατόρικες βόμβες των «ανταρτικών» σχηματισμών της ΕΥΠ, παρά τη διαρκή σύνοδο της συγκλήτου του Πολυτεχνείου, παρά τις περιπόλους των κητών,

Η ΑΡΧΙΠΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΕΛΕΙ ΥΠΟ ΚΑΤΑΛΗΨΗ.

μενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παρα
Μαρκάτος (ο γνωστός) - Πάνος Καρμένος (ο επίσης γνωστός) - Νίκος Γιαννόπουλος (του Δικτύου Υπεράσπισης των Πολιτικών ταραταζούμ) συζήτησαν περί «εορταστικών» εκδηλώσεων και περί αμαυρώσεώς τους από τους Αναρχικούς. Καλά οι δυο πρώτοι... Ο τρίτος τι βιολί βραάει; ★★★ Συζήτηση «υψηλού επιπέδου» νο.2 : Μάκης Τριανταφυλλόπουλος (ο γνωστός) - Στέλιος Παπανικολάου (γλύπτρας χριστιανικών αρχών) - Δημήτρης Κολάτος (από ηδονοβλεψίας παπαδίστικων οργίων μέχρι ελληνολάτρης, άμα λάχει, όπως λάχει) - Κώστας Σειρηνίδης (παλαιομαρξιστής, νεοαντιεξουσιαστής κι επίδοξος - εκ νέου - κεντρεπίτροπος «νέων» σχημάτων στον χώρο), όλοι τους στο NEW Channel ★★★ Η μάνα του Μιχάλη δεν έπρεπε ίσως να πάει, εν πάση περιπτώσει ωστόσο ήταν η μόνη αθώα της συνάθροισης ★★★ Κροτίδα στο Πολυτεχνείο στις 12-13/11/96. Παίρνει διαστάσεις «δυο κιλών δυναμίδας» στο μπισοτακοπασοκικό κανάλι του Κουρή. Διαστάσεις που φτάνουν ως την Κατεχάκη περνώντας απ' τις σπύρες των εφημερίδων ★★★ Πορεία απ' την Κάνιγγος στο Φρουραρχείο Αθηνών, για την απελευθέρωση του Τούρκου αρνητή στρατεύσεως Μουράτ Οσμάν Ουλκέ στις 14/10/96 ★★★ Καταλαμβάνεται η Αρχιπεκτονική ★★★ Μολότωφ εναντίον διμοιρίας μπάτσων στην πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου στις 14/11/96 ★★★ Οι μπάτσοι τι καλεύαν εκεί πέρα; ★★★ Όποιος το βράδυ περπατεί... Και μάλιστα ένστολα... ★★★ Άλλη συνηθισμένη ύλη στο επόμενο ★★★ Και ρίξτε κανα φράγκο στο κουτί!!! !

... έτσι απλά...

Επέτειος του Πολυτεχνείου σήμερα και το κύμα τρομολαγνείας που ξεκίνησε πριν μερικές με την έκρηξη βόμβας στο χώρο του Πολυτεχνείου, αλλά και την ανηλεή επεισόδιο-φοβία, συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό. Στόχος του; Να διώξει όλο τον κόσμο από την πορεία και να δηλητηριάσει ακόμα περισσότερο την κοινωνία με τον δήθεν φόβο των Αναρχικών "που σπάνε και καίνε περιουσίες". Ήδη έχουν υπάρξουν σκέψεις κατάργησης της πορείας και αλλαγής του τρόπου "εορτασμού" (Τα δημοσιεύματα των εφημερίδων αλλά και οι δηλώσεις στα κανάλια του χαφιέ Μαρκάτου είναι ενδεικτικά) με προφανή σκοπό την ουσιαστική αποσιώπηση των πραγματικών γεγονότων του 1973. θεωρήσαμε λοιπόν ότι καλό θα ήταν βάλουμε μερικά πράγματα στη θέση τους όσον αφορά τους, πάντα κατά την ταπεινή μας γνώμη, καπηλευτές-νεκροθάφτες της μεγάλης λαϊκής εξέγερσης. Αυτούς που με τα έργα τους, στην πορεία την εκφύλισαν και μετέτρεψαν την επέτειο σε ένα καρνάβαλο, μια φιάστα, ένα σόου των ΜΜΕ, ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΤΩΜΑ (το οποίο μάλιστα πολλοί σήμερα το φτύνουν). Εξ ου και το παρακάτω κείμενο (Με τα περσινά και φετινά πεπραγμένα της φιάστας θα ασχοληθούμε αναλυτικότερα σε επόμενο τεύχος):

Είναι γνωστό ότι το Πολυτεχνείο αποτέλεσε ένα από τα σημαντικότερα σημεία εκκίνησης του αναρχικού χώρου ο οποίος άλλοτε το έβλεπε σαν μια καλή ευκαιρία (κυρίως σε εποχές που η κοινωνικο-πολιτική κρίση του συστήματος ήταν κάτι παραπάνω από έντονη και τα σημαντικά γεγονότα διαδέχονταν το ένα το άλλο) προκειμένου να περάσει τα εύστοχα, σχεδόν στο σύνολό τους, μηνύματά του (και συνεπώς να επηρεάσει θετικά μερίδα νεολαίων και εργαζομένων) και άλλοτε σαν ένα πεδίο ξεκαθαρίσματος λογαριασμών με την αστυνομία και το κράτος, λόγω των αποτρόπαιων δολοφονιών τους (Κανελλοπούλου, Κουμής). Εξάλλου η φύση της επετείου ήταν τέτοια που όχι μόνο μπορούσε να περάσει τα μηνύματά του αλλά και να προκαλέσει κατά καιρούς βαθιές ρωγμές στο συμπαγές ιδεολογικό τείχος που έκτισαν σε όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης τα αριστερά (ΚΚΕ, στην πορεία και ΣΥΝ) και κεντροαριστερά (ΠΑΣΟΚ) κόμματα, με την βοήθεια πάντα του εκάστοτε πρύτανη, των ξεπουλημένων πολιτικών νεολαίων (βλ. ΕΦΕΕ) και του κράτους. Τείχος που κτίστηκε πάνω στα πτώματα των τιμημένων εξεγερμένων του ηρωικού Νοέμβρη και που στη συνέχεια αποτέλεσε ταφόπλακα της έντονης ιδεολογικο-πολιτικοποίησης της εποχής. Τι εννοούμε όταν λέμε "ιδεολογικό τείχος"; Τίποτα περισσότερο από αυτά που οι προαναφερόμενοι →

→ επαναλαμβάνουν κάθε χρόνο τις μέρες αυτής της επετείου: Περιαντολογίες περί της (όντως) σημαντικής αντι-δικτατορικής δράσης του τότε και της "ασήμαντης" για τον κόσμο δράσης των Αναρχικών που κάθε φορά αμαυρώνουν τη φιέστα τους. Δες και η ιστορία μαζί με τους κοινωνικούς - εργατικούς αγώνες σταμάτησε το 1973 και απαγορεύεται να κάνει ένα βήμα μπροστά μόνο και μόνο επειδή μας αφήνουν να εκλέξουμε υποτίθεται πιο ελεύθερα (μετά το δημοψήφισμα του 1974), τους καταγκιόζηδες που μας κυβερνούν! Βέβαια έχουν και διάφορα άλλα ενδιαφέροντα επιχειρήματα. Οι σταλινικοί (φυσικά μιλάμε για το ΚΚΕ) κατηγορούν τους Αναρχικούς ότι με την "προβοκατόρικη δράση τους" (1), όπως χαρακτηριστικά λένε, αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη και διώχνουν τον κόσμο από την πορεία! Ποιοι; Μα οι κατεξοχήν προβοκάτορες, ενίοτε και "μπάτσοι", όλων των σημαντικών εργατικών αγώνων στην νεότερη ιστορία (Κροστάνδη '21, Ισπανία '36, Ουγγαρία '56, Ελλάδα '44). Αυτοί που μόλις ξέσπασαν τα πρώτα γεγονότα του Πολυτεχνείου (2) έσπευσαν να τα καταδικάσουν ως προβοκατόρικα! Αυτοί που ακόμα και από τις πέτρες προσπαθούν να εκμαιεύσουν πολιτική υπεραξία. Άνθρωποι που οργανώνουν τους τον κόσμο τους σε ασφυκτικά κλειστά μπλοκ, σαν το πρόβατο στο μαντρί, αντιμετωπίζοντας όλους τους υπόλοιπους που διαφοροποιούνται ιδεολογικά με απερίγραπτη περιφρόνηση και μίσος (Είναι γνωστή η συμπεριφορά που έχουν ακόμα και σήμερα κατά των πρώην συντρόφων τους που έχουν πάει στον ΣΥΝ, στα σπίτια τους ή οπουδήποτε αλλού). Κατασκευαστές ψευδών συνειδήσεων και νεκροθάφτες σε πολλές περιπτώσεις ακόμα και των ίδιων τους των συντρόφων. Μια βιομηχανία παραγωγής εργατοπατέρων και επιτυχημένων επιχειρηματιών (πολλά επιφανή πρώην και νυν στελέχη του κόμματος είναι "καταξιωμένοι" επιχειρηματίες ενώ το είδος του πρώην κομμουνιστή είναι περιζήτητο πλέον στα μεγάλα σαλόνια της ψευδο-διανόησης).

Φυσικά ανάλογη επιχειρηματολογία με αυτή του ΚΚΕ ανέπτυξε και το ΠΑΣΟΚ. Ένα κόμμα που κατά την ταπεινή μας γνώμη, θεωρούμε ότι ο ρόλος του είναι πολύ πιο επαίσιμος από αυτόν του ΚΚΕ και του ΣΥΝ (σε σχέση πάντα με το μεγάλο χρονικό διάστημα που κατείχε την πολιτική εξουσία αυτού του τύπου τα τελευταία 16 χρόνια). Ένα κόμμα που, ως ΠΑΚ, καρπώθηκε προς όφελός του μεγάλο μέρος της αντι-δικτατορικής δράσης και απένειμε, ως εξουσία, παράσημα αντίστασης σε πολλούς και διάφορους τυχαίους, ακόμα και χουντικούς! Παράσημα που εξαργυρώθηκαν και εξαργυρώνονται εις βάρος πολλών πραγματικών αγωνιστών. Είναι το κόμμα που έχει την μεγαλύτερη ευθύνη για όλο αυτό τον ανούσιο, ιδεολογικό αχταρμά με τον οποίο ταΐστηκαν και ταΐζονται ολόκληρες γενιές αριστερών (η κεντροαριστερών όπως απαιτεί η απεχθής ορολογία των καιρών). Είναι το κόμμα που έχει ακόμα στα χέρια το αίμα 15χρονων παιδιών (Κατεζιάς). Υπεύθυνο για τον ανελέητο ξυλοδαρμό συνταξιούχων. Υπεύθυνο για τις μικροαστικές νοοτροπίες της αρπαχτής, της κονόμας, του βολέματος, του χαφιεδισμού, της ευθυνοφοβίας με τις οποίες δηλητηριάστηκε και δηλητηριάζεται μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας χρόνια τώρα. Είναι το κόμμα που με πρόσημα τις "σοσιαλιστικές (εκσυγχρονιστικές πλέον) ιδέες" του (3) έχει καθίσει στα μυαλά χιλιάδων συμπολιτών μας (και συνεπώς στις πλάτες μας) και δε λείπει να ξεκουμπιστεί με τίποτα.

Και φτάνουμε στους πρυτάνεις και κατά συνέπεια στην θλιβερή πανεπιστημιακή κοινότητα. Σ' αυτούς που έχουν μετατρέψει την όποια δημόσια παιδεία σε ιδιωτικό τσιφλίκι τους. Μια επιχείρηση παράγωγής των αφεντικών του μέλλοντος. Σ' αυτούς που έχουν με την πάροδο του χρόνου έχουν αποκτήσει μια ιδιότυπη ασυλία για όλες τις βρωμές τους. Σ' αυτούς που δεν διστάζουν να χαφιεδίσουν τον οποιονδήποτε προκειμένου να κρατήσουν τη θεσούλα τους. Θεσούλα που τους εξασφαλίζει πλήθος προνομίων: Τεράστιες επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή κοινότητα και το ελληνικό κράτος (που φυσικά δεν βλέπουν ποτέ οι φοιτητές), πρεστίτζ εντός και εκτός πανεπιστημίων, συνεχείς τηλεοπτικές εμφανίσεις κτλ. Αλλά ας σταθούμε λίγο περισσότερο στον αρχηγό αυτής της ιδιότυπης "συμμορίας", τον πανελληνίως ξεφωνημένο Νίκο Μαρκάτο (τον οποίο συναγωνίζονται επάξια οι Αιμίλιος Μεταξόπουλος και Ανδρέας Κίντης). Οι δηλώσεις του, αμέσως μετά τα περσινά γεγονότα, είναι χαρακτηριστικές: "Θα απαιτήσω από τον καθένα συλληφθέντα ξεχωριστά ένα εκατομμύριο δραχμές, δεν μπορούν να σπάνε και να καίνε οι αλήτες". Χα, χα, χα! Ούτε ένα ίχνος ντροπής δεν νιώθει ο αδηφάγος αλήτης που απ' ότι φαίνεται, δεν τον χόρτασαν αυτά που έφαγε κατά την ανοικοδόμηση της καμμένης από τους μπάτσους πρυτανείας (το 1991). Η οποία δεν έγινε ποτέ! Σάμπως οι φετινές δηλώσεις είναι καλύτερες; "Δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε κανέναν φέτος να κρύνει πίσω από εμάς την ανεπάρκειά του", δήλωσε χαρακτηριστικά, εννοώντας φυσικά την αστυνομία από την οποία περιμένει ακόμη περισσότερη βοήθεια στην προστασία της "ιδιοκτησίας" του (ΕΜΠ). Φετινοί συμπορευτές της ανείπατης αλητείας του πλήθος εργατοπατέρων (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ, ΟΛΜΕ), πολιτικών νεολαίων και "αντιστασιακών οργανώσεων" (από αυτές που γιορτάζουν την επέτειο αγκαλιά με τους τότε βασανιστές τους). Μια ιδιότυπη "Γερή Συμμαχία", θηλιά στο λαιμό των μη - εξαρτημένων από την τηλεπρέζα ατόμων. Ένα αδιαπέραστο εξουσιαστικό γραφειοκρατικό πλέγμα που τυραννάει, με την θέλησή της τις περισσότερες φορές, μια ολόκληρη κοινωνία.

Μια κοινωνία εξανδραποδισμένη, άτολη, παθητική, μπουκαωμένη από τα αυτοκίνητα και τις τηλεοράσεις, που κύριο πιστεύω της είναι φράσεις του στυλ: "Και τι έγινε μωρέ", "εγώ να είμαι καλά και η οικογένειά μου και ας πνιγούν όλοι οι άλλοι". Μια συφιλιδική κοινωνία - φόνισσα του διαφορετικού, δημιουργός μιας πραγματικότητας που συνθλίβει εκείνους που παθιασμένη τους επιθυμία είναι να βιώσουν εδώ και τώρα "ΤΟ ΟΡΓΙΟ ΕΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΟΠΟΥ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΕΓΚΡΑΤΗΣ". Αυτά προς το παρόν.

(1) Άποψη που έχει περάσει σε πολύ κόσμο πέρα από τα ασφυκτικά πλαίσια του κόμματος.

(2) Στα οποία πρωιοσιάζτησαν οι Αναρχικοί και κάποιοι αριστεριστές, αλλά αυτό είναι μια άλλη μεγάλη ιστορία.

(3) Αλλά και το φόβο μιας Δεξιάς με την οποία, όπως όλοι γνωρίζουμε, δεν έχει καμμία απολύτως διαφορά.